แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม*

GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT OF PRIVATE SCHOOL ADMINISTRATION IN THE DIGITAL ERA UNDER THE MAHA SARAKHAM PROVINCIAL EDUCATION OFFICE

ปภาดา ยันตะพันธ์[1], ปองภพ ภูจอมจิตร[2], ชยากานต์ เรืองสุวรรณ[3]
Paphada Yuntapun[1], Pongphop Phoojomjit[2], Chayakan Ruangsuwan[3]
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม[1,2,3]
Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University[1,2,3]
Email : mingkhway858@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัด สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์และความต้องการจำเป็น และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม โดยการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัด กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวชี้วัด ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์และความต้องการจำเป็น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 253 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อศึกษาแนวทาง จำนวน 6 คน และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแนวทาง จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบประเมินแนวทางการพัฒนา สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล ประกอบด้วย (1) การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ (2) การพัฒนาบุคลากร (3) การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ (4) การเข้าถึงเทคโนโลยี 2) สภาพปัจจุบันโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากค่าสูงไปต่ำ ดังนี้ ด้านการกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาบุคลากร 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล กำหนดเป็นคู่มือการพัฒนาโดยมีรายละเอียด ได้แก่ (1) หลักการและเหตุผล (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหา (4) กระบวนการพัฒนา และ (5) การวัดและประเมินผล โดยกำหนดวิธี

*Received: November 12, 2025; Revised: December 22, 2025; Accepted: December 25, 2025

พัฒนาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10 และมีผลการประเมินแนวทางด้านความเหมาะสมโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา; การบริหารสถานศึกษาเอกชน; ยุคดิจิทัล

ABSTRACT

The objectives of this research were to study the components and indicators, the current and desirable states, the priority of needs, and to develop guidelines for private school administration in the digital era under the Maha Sarakham Provincial Education Office. The research was conducted in three phases. Phase 1 study the components and indicators of digital-era school administration through expert evaluation by five specialists. Phase 2 study the current and desirable states and identified the priority of needs. The sample consisted of 253 school administrators and teachers. The research instrument was a five-point. Data were analyzed using mean, standard deviation. Phase 3 study the developed guidelines for private school administration in the digital era. The key informants included six experts for developing the guidelines and nine experts for evaluating their appropriateness and feasibility.

The findings revealed that: 1. Private school administration in the digital era comprised four aspects: development of learning management processes, personnel development, direction and vision setting, and access to technology. 2. The overall current state was at a high level, and the desirable state at the highest level. The priority of needs ranked as direction and vision setting, access to technology, learning management development, and personnel development. 3. The proposed guidelines, based on the 70:20:10 learning model, were rated highly appropriate and feasible.

Keywords : Guidelines for the development; Private school administration; Digital era

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

โลกยุคใหม่เริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลนั้น มิได้เป็นเพียงเครื่องมือช่วยให้การทำงานสะดวกรวดเร็วดังเช่นในอดีตที่ผ่านมา หากได้หลอมรวมเข้าไปในชีวิตของผู้คนอย่างแท้จริง ยุคนี้เป็นยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคมฐานความรู้รวมถึงขยายขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีความต้องการนำเทคโนโลยี สารสนเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้นับเป็นความท้าทายในการไล่ตามความทันสมัยที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและยากต่อ

การป้องกันและลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ปอส์ ไกรวิญญ์ และบัญชา ชลาภิรมย์, 2563) นอกจากนี้ดิจิทัลเทคโนโลยีมีผลกระทบต่อการบริหารงานของสถานศึกษาในด้านต่างๆ ทั้งการบริหาร งานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมการบริหารงานกิจการนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งงานของ สถานศึกษาในทุกด้านจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ICT มาใช้เพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าอย่างแท้จริง รวมถึงมีความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนทัศนคติ และแนวคิดการบริหารของตนเองให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษามีความทันสมัย สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559)

ยุคดิจิทัลเป็นยุคกระแสหลักของโลกนับจากทศวรรษนี้ การไม่เปลี่ยนแปลงและยังยึดติดกับอะไรเดิม ๆ จะทำให้องค์กรล้าหลัง ด้อยพัฒนา สุดท้ายองค์กรเหล่านั้นก็ย่อมล่มสลายลง การศึกษาไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนนำดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สถานศึกษาต้องนำดิจิทัลเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการรู้ รวมไปถึงการมีคลังสื่อดิจิทัล เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้ามาใช้เพื่อพัฒนาตนเองได้ในทุกที่ทุกเวลา (อนันต์ วรธิติพงศ์, 2560) โดยเฉพาะการศึกษาเอกชนเป็นการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการสร้างการมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพ โดยการศึกษาเอกชนได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญในการช่วยพัฒนาการศึกษาของประเทศ ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาไปจนถึงระดับ อุดมศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบโรงเรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2565) สถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลนั้นต้องมีการพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลอีกด้วย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ ทันยุคทันสมัย นั่นเพราะในการบริหารสถานศึกษาเทคโนโลยีดิจิทัลก็มีบทบาทสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน แต่ก็เป็นความท้าทายเนื่องจากบุคลากรทางการศึกษายังคุ้นชินกับวิธีการแบบดั้งเดิม เช่น การประชุมแบบเผชิญหน้า หรือการจัดเก็บข้อมูลด้วยเอกสาร กระบวนการเหล่านี้กำลังถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้ครูและบุคลากรบางส่วนปรับตัวไม่ทัน (ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์, 2565) อีกทั้งการบริหารในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิชาการ ทรัพยากรบุคคล อาคารสถานที่ กิจการนักเรียน หรือความสัมพันธ์กับชุมชน ล้วนต้องพึ่งพาระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหาร จึงจำเป็นต้องบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เข้ามาใช้ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงต้องเรียนรู้ เข้าใจ และสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559) กล่าวคือ ยุคดิจิทัลได้กลายเป็นกระแสหลักของโลก หากองค์กรใดยึดติดกับวิธีการเดิม ๆ โดยไม่ปรับเปลี่ยนก็จะล้าหลังและอาจล่มสลายลง การศึกษาไทยจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการนำดิจิทัลเข้ามาใช้ทั้งในการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ สถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาระบบดิจิทัล รวมทั้งคลังสื่อการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา

จากที่มาและความสำคัญของการบบริหารสถานศึกษาเอกชนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลเป็นกระบวนการปรับตัวเชิงระบบที่มุ่งยกระดับคุณภาพการจัด

การศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทแห่งเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคใหม่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการวิจัย แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศและแนวทางที่นำไปสู่การบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล

2.2 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

3.1.1 ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

3.1.2 ได้แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม ที่มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำสู่การปฏิบัติ

3.2 ประโยชน์ในเชิงนโยบาย

3.2.1 สถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคามสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปสู่การกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.2 สถานศึกษาทุกสังกัดสามารถนำแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคามที่เป็นผลจากการวิจัยครั้งนี้ไปกำหนดเป็นนโยบายของสถานศึกษาในการพัฒนาสถานศึกษาและการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลให้เกิดประสิทธิภาพ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ

ระยะที่ 1 ศึกษาศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล โดยผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย เพื่อนำข้อมูลมาสังเคราะห์

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล มีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล

2.2 กำหนดเนื้อหา คือ องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลที่ได้จากการสังเคราะห์ ได้แก่ ได้แก่ 1) การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ และ 4) การเข้าถึงเทคโนโลยี

2.3 กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) จากนั้นสรุปและรายงานผลการวิจัย

ระยะที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม มีรายละเอียดการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร จำนวน 730 คน ได้แก่ (1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 93 คน และ (2) ครู จำนวน 637 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

2) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 254 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (1970) ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 76 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาเอกชน 2) ครูผู้สอน จำนวน 177 คน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาเอกชน ทั้งหมดสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จากอำเภอที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับสลาก

1.2 เนื้อหาการวิจัย คือ องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลที่ได้โดยการประเมินความเหมาะสมจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ได้แก่ ได้แก่ 1) การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ และ 4) การเข้าถึงเทคโนโลยี

1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean: $\overline{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยนำข้อมูลจากการศึกษาความสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มาวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนา โดยใช้เทคนิค Modified

Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) (สุวิมล ว่องวานิช, 2562) จากนั้นนำผลการวิเคราะห์มาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม มีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

1.1 กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิ ในสถานศึกษาที่ศึกษาดูงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในด้านที่สอดคล้องกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล จำนวน 3 แห่ง ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนละ 2 คน รวมผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดจำนวน 6 คน เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล

1.2 กำหนดเนื้อหาการวิจัย คือ ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม จากการวิจัยในระยะที่ 2

1.3 เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

1.4 วิเคราะห์ข้อมูล จากผลการสัมภาษณ์โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content analysis) จากนั้นสรุปและรายงานผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ยกร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม โดยผู้วิจัยดำเนินการยกร่างแนวทางจากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นร่วมกับผลการศึกษาศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล จากผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

3.1 กำหนดกลุ่มผู้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

3.2 กำหนดเนื้อหาการวิจัย คือ ร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

3.3 ประเมินแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้เครื่องมือการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean: $\overline{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สรุปผลประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ และ 4) การเข้าถึงเทคโนโลยี

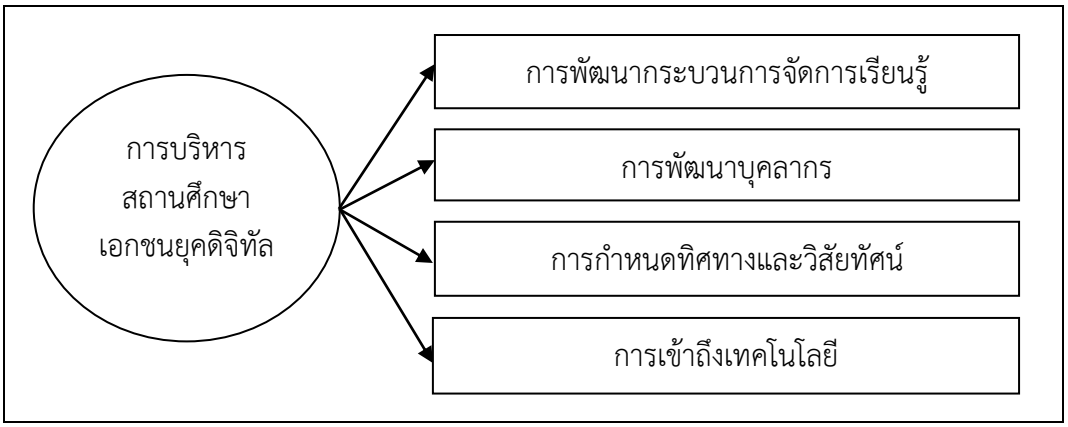

ภาพที่ 1 องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล

5.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคามโดยรวมและรายด้าน

การบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการจำเป็น	
	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ	PNI modified	ลำดับ
1. การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้	3.70	0.67	มาก	4.55	0.51	มากที่สุด	0.23	3
2. การพัฒนาบุคลากร	3.77	0.83	มาก	4.57	0.55	มากที่สุด	0.21	4
3. การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์	3.69	0.82	มาก	4.61	0.57	มากที่สุด	0.25	1
4. การเข้าถึงเทคโนโลยี	3.72	0.81	มาก	4.60	0.54	มากที่สุด	0.24	2
เฉลี่ยโดยรวม	3.72	0.78	มาก	4.59	0.54	มากที่สุด	0.23	-

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคามโดยรวมและรายด้าน สรุปสภาพปัจจุบันโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ การพัฒนาบุคลากร การเข้าถึงเทคโนโลยี การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ และการกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ ตามลำดับ สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ การเข้าถึงเทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากร และการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับ ความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ การเข้าถึงเทคโนโลยี การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาบุคลากร ตามลำดับ

5.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม สรุปผลการนำแนวทางไปพัฒนากำหนดเป็นคู่มือการพัฒนาโดยมีรายละเอียด ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล โดยกำหนดวิธีพัฒนาโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10 และมีผลการประเมินแนวทางด้านความด้านความเหมาะสม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ และ 4) การเข้าถึงเทคโนโลยี สะท้อนให้เห็นว่าการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องดำเนินงานอย่างบูรณาการ ครอบคลุมทั้งระบบการเรียนรู้ บุคลากร นโยบาย และเทคโนโลยีด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ เน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม สอดคล้องกับเพ็ญจันทร์ สินธุเขต (2560) และสุรศักดิ์ ปาเฮ (2562) ที่แสดงความคิดสอดคล้องกันว่าการเรียนรู้ยุคดิจิทัลต้องบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาทักษะผู้เรียนอย่างยั่งยืน ด้านการพัฒนาบุคลากร เน้นการสร้างสมรรถนะดิจิทัลให้แก่ครูและบุคลากร และสุกัญญา แช่มช้อย (2561) ที่ระบุว่าว่าผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านการฝึกอบรมและการมีส่วนร่วมในองค์กร ด้านการกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีที่ชัดเจน ส่วนด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีมุ่งเน้นการสร้างความเท่าเทียมในการใช้เทคโนโลยีและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้พร้อมใช้งาน สอดคล้องกับเพชรสุภัค กิจสกุล และคณะ (2567) และทินกร เผ่ากันทะและกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์ (2565) ที่ได้สรุปสอดคล้องกันว่าการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลควรมุ่งเน้นการบูรณาการทั้งสี่องค์ประกอบ เพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมในศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน.

6.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาบุคลากร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารมุ่งเน้นการเสริมศักยภาพครูและบุคลากรให้มีความรู้และทักษะดิจิทัล มากกว่าการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในภาพรวม ซึ่งเป็นทั้งจุดแข็งและโอกาสในการพัฒนาให้เกิดความสมดุลระหว่าง “คน” และ “กลยุทธ์” ขององค์กร ผลนี้สอดคล้องกับแนวคิดของสุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559) ที่ระบุว่าสังคมฐานความรู้ต้องการบุคลากรที่เรียนรู้ตลอดชีวิตและใช้เทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่ว รวมถึงสอดคล้องกับสงบ อินทรมณี (2562) ที่ชี้ว่าผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูมีทักษะและวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในขณะเดียวกัน แนวคิดของอารีย์ น้ำใจดีและพิชญาภา ยืนยาว (2562) เน้นว่าบุคลากรยุคดิจิทัลต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยี คิดเชิงระบบ และปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น ขณะที่ทินกร เผ่ากันทะและกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์ (2565) และมลฤดี เพ็งสง่าและมัทนา วังถนอมศักดิ์ (2566) เห็นตรงกันว่าผู้บริหารควรพัฒนาและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระบบบริหารบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสส่วนด้านการกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ดิจิทัล เพื่อให้การบริหารมีทิศทางชัดเจนและขับเคลื่อนองค์กรได้อย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับสุกัญญา แช่มช้อย (2561) ที่เสนอว่าผู้บริหารต้องบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อยกระดับองค์กร

สภาพที่พึงประสงค์ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการมีจริยธรรมและการปฏิบัติตามกฎหมายในการใช้เทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการสร้างสรรค์นวัตกรรม ผลการวิจัยสะท้อนว่าผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องคาดหวังให้สถานศึกษามีวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ด้านเทคโนโลยีที่ชัดเจน เพื่อขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศทางดิจิทัล สอดคล้องกับสุกัญญา แช่มช้อย (2562) ที่ระบุว่าผู้บริหารยุคดิจิทัลต้องมีวิสัยทัศน์ในการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อยกระดับองค์กร และสงบ อินทรมณี (2562) ที่ชี้ว่าผู้บริหารต้องตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีและเป็นผู้นำในการใช้ ICT เพื่อยกระดับการบริหารและการเรียนรู้ ในทำนองเดียวกัน อารีย์ น้ำใจดีและพิชญาภา ยืนยาว (2562) อธิบายว่ากลยุทธ์ดิจิทัลที่ดีเป็นกลไกสำคัญในการกำหนดทิศทางของสถานศึกษาโดยเชื่อมโยงเทคโนโลยีกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ขององค์กร ทั้งยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ ผลการวิจัยจึงชี้ให้เห็น “ช่องว่าง” ระหว่างสภาพปัจจุบันที่ด้านนี้อยู่ในระดับต่ำ กับสภาพที่พึงประสงค์ที่สูงสุด ซึ่งยืนยันว่าการพัฒนา “ภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ดิจิทัล” ของผู้บริหารเป็นประเด็นสำคัญในการบริหารยุคใหม่ ส่วนด้าน “การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้” ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจสะท้อนว่าผู้บริหารและครูในสถานศึกษาเอกชนมีการปรับกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว ดังที่สุรศักดิ์ ปาเฮ (2562) และสงบ อินทรมณี (2562) ชี้ว่าการศึกษายุคดิจิทัลต้องบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและทันสมัย ดังนั้น ผลการวิจัยจึงยืนยันว่า การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์คือหัวใจสำคัญของการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างยั่งยืน

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น พบว่า ด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุด คือ การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตระหนักว่า “วิสัยทัศน์ดิจิทัล” เป็นจุดเน้นสำคัญที่ยังมีช่องว่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์

มากกว่าด้านอื่น ๆ กล่าวคือ แม้ผู้บริหารอาจมีการใช้เทคโนโลยีในระดับหนึ่งแล้ว แต่ยังต้องการการพัฒนาสมรรถนะในการกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ การวางวิสัยทัศน์ และการนำนโยบายดิจิทัลไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและทั่วถึงทั้งองค์กร ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสุกัญญา แช่มช้อย (2561) ที่ระบุว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยี สามารถนำการประยุกต์ใช้และการบูรณาการเทคโนโลยีมาขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงและยกระดับความเป็นเลิศขององค์กรได้ และสงบ อินทรมณี (2562) ชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาตนเองให้มีวิสัยทัศน์ ตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ และใช้เทคโนโลยีในการยกระดับทั้งการบริหารจัดการและการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งทำหน้าที่เป็น “ผู้นำ” ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในมิติต่าง ๆ ของการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ผลวิจัยที่พบว่าด้านการกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยด้านความต้องการจำเป็นที่ชี้ว่าการกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์เป็นด้านที่มีความต้องการสูงสุด แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ดิจิทัลของผู้บริหารเป็นอันดับต้น ๆ ทั้งในมิติของการคิดเชิงกลยุทธ์ การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม และการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้การเปลี่ยนผ่านสู่สถานศึกษาดิจิทัลมีทิศทางที่ชัดเจน สอดคล้องกันทั้งองค์กร และนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืนในระยะยาว

6.3 ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลที่จัดทำขึ้นได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด โดยแนวทางดังกล่าวถูกพัฒนาเป็น “คู่มือการพัฒนา” ที่ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการพัฒนา และการวัดประเมินผล ซึ่งมีความครบถ้วนและเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของเรืองชัย จรุงศิรวัฒน์ (2554) และนันท์มนัส รอดทัศนา (2554) ที่ระบุว่าคู่มือที่มีคุณภาพต้องอธิบายขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมสาระสำคัญ และสามารถนำไปใช้ได้จริง การออกแบบแนวทางใช้กรอบแนวคิด 70:20:10 Model for Learning and Development ซึ่งเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง (70%) การเรียนรู้จากผู้อื่น (20%) และการเรียนรู้เชิงทฤษฎี (10%) ช่วยให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรพัฒนาศักยภาพได้รอบด้าน ทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ สอดคล้องกับแนวคิดของ Lombardo & Eichinger (1996) ที่ชี้ว่าผู้นำส่วนใหญ่เรียนรู้ได้ดีที่สุดจากการลงมือทำและการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น ผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิยืนยันว่าแนวทางนี้มีความสอดคล้องกับสภาพจริงของสถานศึกษาเอกชนและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนถึงการออกแบบที่เชื่อมโยงทั้งทฤษฎีและปฏิบัติอย่างเป็นระบบ จึงถือเป็นแนวทางที่มีศักยภาพสูงในการเสริมสร้างการบริหารสถานศึกษาเอกชนและยกระดับคุณภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้อย่างยั่งยืน

7. องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ 1) การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ 2) การพัฒนาบุคลากร 3) การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ และ 4) การเข้าถึงเทคโนโลยี แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการพัฒนา และการวัดประเมินผล วิธีการการพัฒนาโดยใช้กรอบแนวคิด 70:20:10 Model for Learning and Development แสดงดังภาพที่ 2

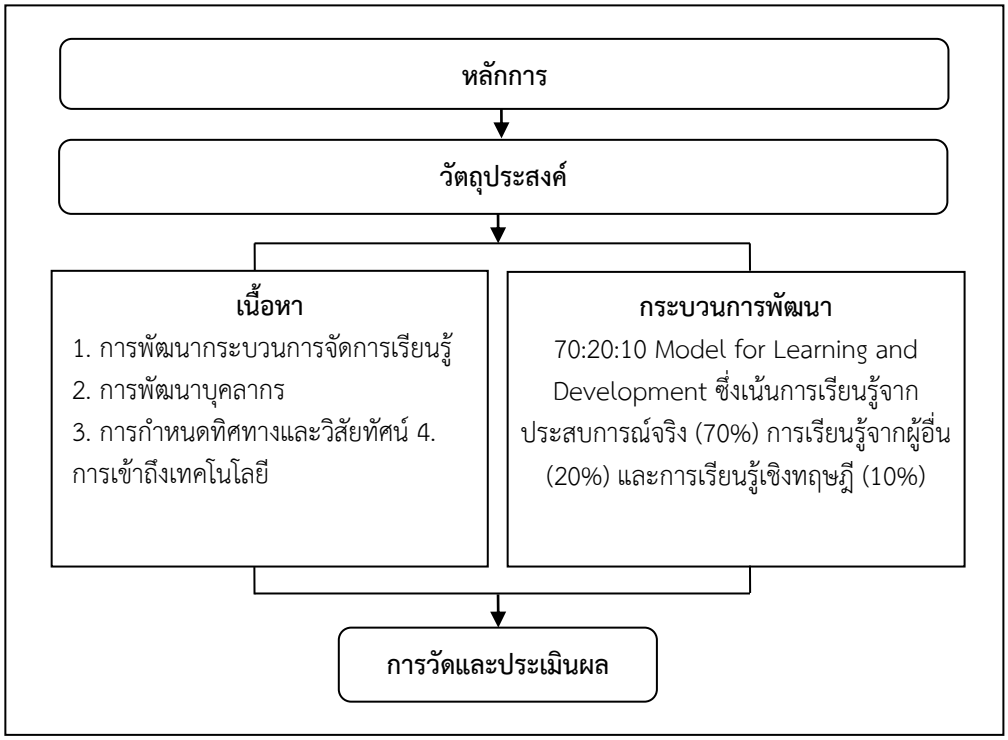

ภาพที่ 2 แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม ควรกำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อน การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัลอย่างเป็นระบบ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

8.1.2 ควรจัดตั้ง “ศูนย์พัฒนานวัตกรรมดิจิทัลทางการศึกษาเอกชน” ในระดับจังหวัด เพื่อเป็นแหล่งพัฒนาทักษะและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีระหว่างสถานศึกษาเอกชนในพื้นที่ รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางเทคโนโลยีระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้แนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งจะเป็นแนวทางให้หน่วยงานต้นสังกัดและผู้บริหารสถานศึกษาได้นำองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) การเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้ดิจิทัลในกระบวนการจัดการเรียนรู้ 2)การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการเทคโนโลยี 3) การพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะดิจิทัลและสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง 4) การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหาร

สถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทยุคดิจิทัล และยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนในสถานศึกษา

8.2.2 ผลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันพบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากร มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าในบางรายการ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนควรตระหนักถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการพัฒนาทักษะดิจิทัลของตนเองและบุคลากร เพื่อให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีการเรียนรู้และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 จากการศึกษาพบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้และการเข้าถึงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันต่ำกว่าในบางรายการ ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์และแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

8.3.2 ควรมีการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้ความพร้อมและสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัลใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) การกำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 2) การเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรและนักเรียน 3) การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการเทคโนโลยี 4) การพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะดิจิทัลและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง

8.3.3 ควรมีการวิจัยประสิทธิผลของคู่มือการบริหารสถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมหาสารคาม โดยใช้ตัวชี้วัดใน 4 ด้านดังกล่าวเป็นตัวแปรหรือองค์ประกอบในการศึกษา เพื่อวิเคราะห์ผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน รวมถึงการยกระดับสมรรถนะของผู้บริหารและบุคลากรให้สอดคล้องกับความท้าทายของยุคดิจิทัล

9. บรรณานุกรม

ทินกร เผ่ากันทะ และกัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565). แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. **วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพทางการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย.** 4(2). 37–45.

นันท์มนัส รอดทัศนา. (2554). **การจัดทำคู่มือจัดกิจกรรมพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปอส์ ไกรวิญญ์ และบัญชา ชลาภิรมย์. (2563). กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล. **วารสารครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** 48(2). 147–164.

เพชรสุภัค กิจสกุล, พิภพ วชังเงิน และทนง ทองภูเบศ. (2567). นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยใช้รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมและการบริหารแบบเครือข่ายของกลุ่มโรงเรียนเอกชนคาทอลิกภาคใต้. **วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน.** 6(3). 207-221.

เพ็ญจันทร์ สินธุเขต. (2560). **การศึกษายุคนี้ (ยุคดิจิทัล): Thailand 4.0. ใน รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ (Conference Proceedings) ครุศาสตรวิจัย ครั้งที่ 3: 2560 นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้.** สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2566. จาก https://edu.lpru.ac.th/eduresearch/nace2017/NACE2017.pdf

มลฤดี เพ็งสง่าและมัทนา วังถนอมศักดิ์. (2566). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. **วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ ศรีนครินทรวิโรฒ**. 24(2). 162–175.

เรืองชัย จรุงศิรวัฒน์. (2554). **เทคนิคการเขียนคู่มือปฏิบัติงาน.** ขอนแก่น : สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.** 16(1). 353-360.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). **แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566–2570) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). **การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน: สภาพและแนวทางการสนับสนุน.** กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.

สุกัญญา แช่มช้อย. (2561). **การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2562). **การศึกษาภควันตภาพเรียนได้ทุกหนทุกแห่งและทุกเวลา.** แพร่ : แพร่ไทยอุตสาหการพิมพ์.

สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). Thailand 4.0: สร้างความเข้มแข็งจากภายในเชื่อมโยงเศรษฐกิจไทยสู่โลก. **Eco-Challenge Magazine.** 11(3). 5–9.

สุวิมล ว่องวานิช. (2562). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนันต์ วรธิติพงศ์. (2560). **อนาคตภาพดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อารีย์ น้ำใจดี และพิชญาภา ยืนยาว. (2562). **ผู้นำกับการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ครั้งที่ 11.** นครปฐม : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). **การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล.** สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2567. จาก http://www.trueplookpanya. com/knowledge/content/52232/

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement.** 30(3). 607-610.

Lombardo, M. M., & Eichinger, R. W. (1996). **The career architect development planner.** Minneapolis, MN : Lominger Limited, Inc.